



## Una dansa "africana"

1. Instruments: 2-3 xilòfons, darbuka o djembé, panderos, tambors...el que tinguem, instruments de petita percussió tipus güiro, sonalls, maraques, llavors...podem fer-ne de fabricació casolana. Fer servir alguns estris sonors de l'aula (ex: paperera, fer soroll amb papers arrugats, cel·lofana...)
2. Triem l'escala: Pentatònica de REM (ReMiFa#LaSi)
3. Alguns elements característics d'aquesta música són: la música és quelcom quotidià a l'Àfrica negra i es transmet per tradició oral. És música que s'estructura en forma de diàleg, és característica la crida (solista)-resposta (grup), la dansa n'és un element essencial (hi ha llengües africanes que fan servir el mateix mot per dir música i dansa), la improvisació és fonamental, la pulsació sovint ens sorprèn als occidentals perquè la percepció del l'accent binari i ternari sobreposats és una constant. La música africana no busca el so "pur i net" de l'estètica occidental, sovint s'afegeixen sonalls i elements que "distorsionen" d'alguna manera el so principal, buscant sempre la personalització i l'expressió del qui el produeix que la cerca de la "bellesa pura" del mateix so. Una herència actual són les veus rogalloses del pop-rock, el cante flamenc...). Pel que fa a la dansa africana té un fort component de terra (que és font de vida) i per això contrasta amb la dansa clàssica occidental que busca l'element lleuger, volàtil, eteri...que s'eleva al cel. L'africà venera la terra, font de vida i mare de totes les coses i les seves danses "baixen" i envien i reben la força de la terra.
4. Com fem les melodies: sobre una base rítmica de 8 compassos de 2/4 els xilòfons toquen les notes que volen de l'escala pentatònica de REM.
5. Acompanyament: els tambors, petita percussió, instruments casolans afegeixen color i personalitat a les improvisacions que els xilòfons fan.
6. Proposem una estructura per la nostra dansa.

Fem un esquema de solos i tuttis com per exemple:

8 Compassos tutti-cadena de solos de 8 compassos cada un-8 compassos tutti.

També podem imaginar que el so ve de lluny i s'acosta poc a poc, treballant la força a l'hora de tocar i creant el clima de música nòmada, llunyana, que es va acostant...

Podem fer un joc de Crida-Resposta entre un solista i el tutti...

També podem treballar amb aquests principis improvisant a partir de cançons africanes, tal com fan allà.